

USZODAÉPÍTŐ

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

30. září 2010*

Ve věci C-392/09,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Baranya Megyei Bíróság (Maďarsko) ze dne 2. dubna 2009, došlým Soudnímu dvoru dne 5. října 2009, v řízení

Uzodaépítő kft

proti

APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení K. Lenaerts (zpravodaj), předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, J. Malenovský a D. Šváby, soudci,

* Jednací jazyk: maďarština.

generální advokát: N. Jääskinen,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za maďarskou vládu J. Fazekas, M. Fehérem a Z. Tóthem, jako zmocněnci,

- za Evropskou komisi B.D. Simonem, jako zmocněncem,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 17 a 20 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty:

jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23), ve znění směrnice Rady 2001/115/ES ze dne 20. prosince 2001 (Úř. věst. 2002, L 15, s. 24; Zvl. vyd. 09/01, s. 352, dále jen „šestá směrnice“), jakož i obecných zásad práva Unie.

- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi společnostmi Uszodaépítő kft a APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály (hlavní úřad ústřední správy daní a finanční kontroly, dále jen „APEH“) ohledně toho, že posledně uvedený úřad žalobkyni v původním řízení nepřiznal nárok na odpočet částky DPH vztahující se na stavební práce, jež jí byly poskytnuty, od daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“), kterou byla povinna odvést.

Právní rámec

Právní úprava Unie

- 3 Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) v souladu se svými články 411 a 413 zrušila a nahradila, s účinností od 1. ledna 2007, právní předpisy Unie v oblasti DPH, zejména pak šestou směrnicí. Podle prvního a třetího bodu odůvodnění směrnice 2006/112 bylo přepracování šesté směrnice nezbytné k tomu, aby byla ustanovení o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se DPH uspořádána jasným a racionálním způsobem v přepracované struktuře a znění, v zásadě však bez věcných

změn. Ustanovení směrnice 2006/112 tak jsou v podstatě totožná s odpovídajícími ustanoveními šesté směrnice.

- 4 Článek 167 směrnice 2006/112, který převzal ustanovení čl. 17 odst. 1 šesté směrnice, stanoví, že „[n]árok na odpočet daně vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti z odpočitatelné daně“.

- 5 Článek 168 písm. a) směrnice 2006/112, který je v podstatě formulován stejně jako čl. 17 odst. 2 písm. a) šesté směrnice, ve znění vyplývajícím z čl. 28f odst. 1 poslední uvedené směrnice, stanoví:

„Jsou-li zboží a služby použity pro účely zdaněných plnění osoby povinné dani, má tato osoba nárok ve členském státě, v němž tato plnění uskutečňuje, odpočíst od daně, kterou je povinna odvést, tyto částky:

- a) DPH, která je splatná nebo byla odvedena v tomto členském státě za zboží, jež jí bylo nebo bude dodáno, nebo za službu, jež jí byla nebo bude poskytnuta jinou osobou povinnou k dani.“

- 6 Článek 178 směrnice 2006/112, který v podstatě převzal ustanovení čl. 18 odst. 1 šesté směrnice, ve znění vyplývajícím z čl. 28f bodu 2 posledně uvedené směrnice, obsahuje následující ustanovení:

„Pro uplatnění nároku na odpočet daně musí osoba povinná k dani splňovat tyto podmínky:

[...]

- f) má-li povinnost odvést daň jako pořizovatel nebo příjemce v případech, na které se vztahují články 194 až 197 a článek 199, musí splnit náležitosti stanovené jednotlivými členskými státy.“

- 7 Článek 199 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/112 stanoví:

„1. Členské státy mohou stanovit, že osobou povinnou odvést daň je osoba povinná k dani, jíž je dodáno některé z dále uvedeného zboží nebo poskytnuta některá z dále uvedených služeb:

- a) provedení stavebních prací [...].“

- 8 Pro takový režim, jakým je režim vyplývající z čl. 199 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/112, se vžilo pojmenování „přenesení daňové povinnosti“ a byl původně stanoven článkem 21 odst. 1 šesté směrnice.

Vnitrostátní právní úprava

9 Článek 127 odst. 1 písm. a) zákona CXXVII z roku 2007 o DPH (Általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII törvény, dále jen „nový zákon o DPH“), který nabyl účinnosti dne 1. ledna 2008, stanoví, že „[u]platnění nároku na odpočet daně je vázáno na věcnou podmínku, že osoba povinná k dani má osobně k dispozici [...] fakturu vystavenou na své jméno prokazující uskutečnění plnění“.

10 Článek 142 odst. 1 písm. b) nového zákona o DPH stanoví:

„1) Daň bude uhrazena osobou, které má být dodáno zboží nebo poskytnuta služba:

[...]

b) v případě stavebních prací [...]"

11 Podle čl. 142 odst. 7 nového zákona o DPH „v případě použití odstavce 1 dodavatel zboží nebo poskytovatel služby vystaví fakturu, ve které se neuvádí výše daně odvedené na vstupu ani sazba daně [...]"

12 Článek 169 písm. k) nového zákona o DPH stanoví:

„Faktura musí povinně obsahovat následující údaje:

k) [...] v případě, kdy osoba, které má být dodáno zboží nebo poskytnuta služba, je povinna odvést daň, odkaz na právní normu nebo jiný jasný odkaz na skutečnost, že prodej zboží nebo poskytování služeb

[...]

kb) je předmětem daně u osoby, které má být dodáno zboží nebo poskytnuta služba.“

13 Článek 269 odst. 1 nového zákona o DPH dále stanoví:

„V případě, že tento zákon i zákon LXXIV z roku 1992 o DPH [dále jen ‚původní zákon o DPH‘] upravují v případě téže osoby nebo týchž osob práva a povinnosti, k jejichž uplatnění dochází na základě přenesení daňové povinnosti a které se vážou ke zdanitelnému plnění založenému na totožných skutečnostech, řídí se vymezení a použití takových práv a povinností nadále, i poté co nabyl účinnosti tento zákon, výlučně [původním] zákonem o DPH, kromě případu, kdy tento zákon na rozdíl od [původního] zákona [o] DPH, zruší povinnosti společně u všech osob nebo jim uloží buď povinnosti v menším rozsahu, nebo jim přizná nová nebo dodatečná práva. V takovém případě si dotčené osoby mohou zvolit – na základě společného rozhodnutí – že jejich práva a povinnosti budou vymezeny a uplatňovány na základě tohoto zákona, třebaže tato práva a povinnosti vznikly před účinností tohoto zákona – s výhradou

uplynutí promlčecí lhůty – a to za předpokladu, že všechny osoby dají státní daňové správě předem písemně na vědomí své společné rozhodnutí v tomto směru prostřednictvím společné žádosti, kterou příslušný orgán uvedené státní správy musí obdržet nejpozději dne 15. února 2008. Po uplynutí této lhůty již nelze podat žádný návrh na její prodloužení. V případě opožděného předložení je možné podat dodatečné daňové přiznání, které není důvodem pro uložení penále.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- ¹⁴ Žalobkyně v původním řízení uzavřela dne 9. června 2006 s objednatelem společností NÁS MPS-4 kft smlouvu o dílo o provedení stavebních prací. Žalobkyně v původním řízení provedla uvedené stavební práce ve spolupráci s různými subdodavateli.
- ¹⁵ Stavební práce byly zahájeny na jaře roku 2007, avšak v létě téhož roku byly z důvodu finančních problémů přerušeny. Na práce provedené do tohoto přerušení byly vystaveny faktury. Jak žalobkyně v původním řízení, tak její subdodavatelé splnili své povinnosti týkající se daňového přiznání a zaplacení DPH na základě původního zákona o DPH.
- ¹⁶ Dne 14. února 2008, v důsledku nabytí účinnosti nového zákona o DPH, žalobkyně v původním řízení, tj. objednatel, a subdodavatelé společným rozhodnutím a v souladu s čl. 269 odst. 1 uvedeného zákona požádali, aby byla na práce provedené jak na

základě smlouvy mezi žalobkyní v původním řízení a objednatelem, tak na základě smluv uzavřených mezi touto žalobkyní a jejími subdodavateli použita ustanovení nového zákona (dále jen „žádost ze dne 14. února 2008“).

- 17 Po ukončení kontroly přiznání k DPH podaného žalobkyní v původním řízení za zdaňovací období 2007 provedené správcem daně tento rozhodnutím ze dne 23. května 2008 rozhodl, že žalobkyně v původním řízení je povinna zaplatit daňový dluh v celkové výši 52 822 000 HUF za měsíce duben až září 2007. Daňový orgán v tomto ohledu vysvětlil, že žalobkyně v původním řízení nemůže uplatnit nárok na odpočet na základě faktur vystavených subdodavateli, jestliže tyto faktury nejsou v souladu s ustanoveními nového zákona o DPH. Ustanovení nového zákona o DPH týkající se přenesení daňové povinnosti byla totiž v důsledku žádosti ze dne 14. února 2008 použita na faktury vystavené v průběhu roku 2007 se zpětným účinkem. Podle uvedeného orgánu faktury vystavené subdodavateli měly dodržovat ustanovení čl. 142 odst. 7 a 169 písm. k) tohoto nového zákona. Aby mohla žalobkyně v původním řízení uplatnit v souladu s ustanoveními nového zákona o DPH svůj nárok na odpočet, měli subdodavatelé jednak změnit vystavené faktury a jednak uvedená žalobkyně měla změnit své přiznání k DPH za zdaňovací období 2007, a to podáním dodatečného daňového přiznání.
- 18 Rozhodnutím ze dne 5. září 2008 potvrdil APEH rozhodnutí ze dne 23. května 2008.
- 19 Žalobkyně v původním řízení podala žalobu k předkládajícímu soudu znějící na zrušení rozhodnutí APEH ze dne 5. září 2008. Uvedený soud se domnívá, že čl. 269 odst. 1 nového zákona o DPH tím, že zrušil se zpětným účinkem nárok na odpočet

řádně uplatněný žalobkyní v původním řízení na základě původního zákona o DPH, porušuje články 17 a 20 šesté směrnice, jakož i některé obecné zásady práva Unie.

20 Za těchto okolností se Baranya Megyei Bíróság rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je právní předpis členského státu, který nabyl účinnosti dne 1. ledna 2008, po zavedení nároku na odpočet daně, který pro odpočet odvedené a přiznané DPH za poskytování služeb nebo dodání zboží uskutečněné ve zdaňovacím období 2007 požaduje změnu fakturačních údajů a podání dodatečného daňového přiznání, slučitelný s články 17 a 20 šesté směrnice?

2) Je opatření upravené v čl. 269 odst. 1 nového zákona o DPH, podle kterého při splnění požadavků stanovených v tomto ustanovení budou práva a povinnosti vymezeny a použity v souladu s uvedeným zákonem, přestože vznikly před nabytím účinnosti tohoto zákona – s výhradou uplynutí promlčecí lhůty – slučitelné s obecnými zásadami práva [Unie] v tom smyslu, že je objektivně odůvodněné, smysluplné, proporcionální a splňuje zásadu právní jistoty?“

K předběžným otázkám

K přípustnosti

- 21 Maďarská vláda tvrdí, že spor v původním řízení nevyžaduje výklad ustanovení a právních zásad uvedených v předkládacím rozhodnutí. V tomto ohledu jednak poznamenává, že použití ustanovení nového zákona o DPH se zpětným účinkem se zakládá výlučně na výslovném a dobrovolném projevu vůle žalobkyně v původním řízení a jiných dotčených osob povinných k dani. Vzhledem k tomu, že žalobkyně v původním řízení výslovně požádala o použití tohoto zákona, musí nést z toho plynoucí právní následky. Dále uvádí, že spor v původním řízení pramení z nesprávného výkladu přechodných ustanovení nového zákona o DPH žalobkyní v původním řízení. Uvedený spor podle maďarské vlády nastoluje otázku výkladu vnitrostátního práva, a nikoli práva Unie.
- 22 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je v rámci spolupráce mezi Soudním dvorem Evropské unie a vnitrostátními soudy podle článku 267 SFEU věcí pouze vnitrostátních soudů, které projednávají spor a které musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti věci jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jejich rozsudku, tak i relevanci otázek, které kladou Soudnímu dvoru. V důsledku toho, jestliže se položené otázky týkají výkladu práva Unie, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout (viz zejména rozsudky ze dne 13. března 2001, PreussenElektra, C-379/98, Recueil, s. I-2099, bod 38; ze dne 1. října 2009, Gottwald, C-103/08, Sb. rozh. s. I-9117, bod 16, a ze dne 22. dubna 2010, Dimos Agiou Nikolaou, C-82/09, Sb. rozh. s. I-3649, bod 14).

23 Z toho plyne, že domněnka relevance, která se váže k předběžným otázkám položeným vnitrostátními soudy, může být vyvrácena jen ve výjimečných případech, zejména pokud je zjevné, že žádaný výklad ustanovení práva Unie, jichž se tyto otázky týkají, nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení (viz zejména výše uvedený rozsudek Gottwald, bod 17 a citovaná judikatura).

24 V projednávaném případě, bez ohledu na to, že žalobkyně v původním řízení zvolila použití nového zákona o DPH a i když volba učiněná žalobkyní v původním řízení je založena na nesprávném výkladu dotyčného zákona, nemění to nic na tom, že ustanovení tohoto nového zákona jsou použitelná na spor v původním řízení a že předkládající soud má pochybnosti o slučitelnosti přechodných opatření uvedeného zákona s různými ustanoveními práva Unie z důvodu, že tato opatření brání žalobkyni v původním řízení uplatnit svůj nárok na odpočet DPH.

25 Je tedy nutno konstatovat, že není zjevné, že požadovaný výklad práva Unie je irelevantní ve vztahu k rozhodnutí, které má vydat předkládající soud.

26 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce tudíž musí být prohlášena za přípustnou.

K první otázce

- 27 Pokud jde zaprvé o předmět první otázky, je třeba konstatovat, že předmětem žádosti předkládajícího soudu je výklad článků 17 a 20 šesté směrnice.
- 28 Nicméně šestá směrnice byla od 1. ledna 2007 zrušena a nahrazena směrnicí 2006/112, jak vyplývá z článků 411 a 413 posledně uvedené směrnice.
- 29 Vzhledem k tomu, že relevantní skutkové okolnosti sporu v původním řízení nastaly až po 1. lednu 2007, je tedy pro tento spor relevantní pouze výklad směrnice 2006/112.
- 30 Okolnost, že vnitrostátní soud formuloval předběžné otázky po formální stránce tak, že odkázal pouze na ustanovení šesté směrnice, nebrání tomu, aby Soudní dvůr tomuto soudu poskytl veškeré prvky výkladu, které mohou být užitečné pro rozsouzení věci, jež mu byla předložena, ať už na ně posledně uvedený odkazoval v položených otázkách, či nikoli (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 27. října 2009, ČEZ, C-115/08, Sb. rozh. s. I-10265, bod 81, a ze dne 12. ledna 2010, Petersen, C-341/08, Sb. rozh. s. I-47, bod 48).
- 31 V tomto ohledu je třeba připomenout, že účelem směrnice 2006/112, jak vyplývá z jejího třetího bodu odůvodnění, je přepracování stávajících právních předpisů v oblasti harmonizace právních předpisů členských států týkajících se DPH, a zejména šesté směrnice, tedy přepracování, které v zásadě nepřineslo žádné věcné změny v těchto právních předpisech.

- 32 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že předmětem první položené otázky je výklad článků 167 a 168 směrnice 2006/112, které odpovídají ustanovením šesti směrnice uvedeným v předkládacím rozhodnutí. Krom toho vzhledem k tomu, že předmětem první otázky jsou v podstatě pravidla uplatňování nároku na odpočet DPH, je třeba mít za to, že se vztahuje rovněž na výklad článku 178 směrnice 2006/112.
- 33 Zadruhé, pokud jde o věc samou, předkládající soud se v podstatě táže, zda články 167, 168 a 178 směrnice 2006/112 brání takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, která v rámci použití nových ustanovení o přenesení daňové povinnosti se zpětným účinkem podmiňuje odpočet DPH opravením faktur za plnění uskutečněná před nabytím účinnosti nového zákona a podáním dodatečného daňového přiznání.
- 34 V tomto ohledu je třeba jednak připomenout, že nárok na odpočet stanovený v článcích 167 a 168 směrnice 2006/112 je nedílnou součástí mechanismu DPH a nemůže být v zásadě omezen. Uplatňuje se přímo pro všechny daně, které zatěžují plnění uskutečněná na vstupu (rozsudek ze dne 15. července 2010, Pannon Gép Centrum, C-368/09, Sb. rozh. s. I-7467, bod 37 a citovaná judikatura).
- 35 Cílem systému odpočtů je zcela sejmout z osoby povinné k dani zatížení DPH, která je splatná nebo byla odvedena v rámci jeho veškerých hospodářských činností. Společný systém DPH tak zajišťuje neutralitu daňové zátěže všech hospodářských činností, za podmínky, že tyto činnosti v zásadě samy podléhají DPH (viz rozsudky ze dne 22. února 2001, Abbey National, C-408/98, Recueil, s. I-1361, bod 24; ze dne 21. dubna 2005, HE, C-25/03, Recueil, s. I-3123, bod 70, jakož i ze dne 6. července 2006, Kittel a Recolta Recycling, C-439/04 a C-440/04, Sb. rozh. s. I-6161, bod 48).

- 36 Skutečnost, že osoba povinná k dani zvolila použití nového zákona o DPH, a nikoli původního zákona, nemůže tedy sama o sobě ovlivnit její nárok na odpočet DPH odvedené na vstupu, který vyplývá přímo z článků 167 a 168 směrnice 2006/112.
- 37 Co se dále týče pravidel uplatňování nároku na odpočet DPH uvedených v článku 178 směrnice 2006/112, platí, že pokud se jedná o režim přenesení daňové povinnosti, na který se vztahuje čl. 199 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/112, jsou použitelná pouze pravidla uvedená pod písm. f) článku 178. Osoba povinná k dani, která je jakožto příjemce služeb povinna odvést příslušnou DPH, tudíž není povinna mít za účelem uplatnění svého nároku na odpočet daně fakturu vystavenou v souladu s formálními podmínkami směrnice 2006/112 a musí pouze splnit formality předepsané dotýčným členským státem k učinění volby, kterou jí umožňuje čl. 178 písm. f) téže směrnice (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 1. dubna 2004, Bockemühl, C-90/02, Recueil, s. I-3303, bod 47).
- 38 Z judikatury vyplývá, že formality takto předepsané dotýčným členským státem, které musí osoba povinná k dani splnit, aby mohla uplatnit nárok na odpočet DPH, nemohou přesáhnout to, co je striktně nezbytné ke kontrole řádného uplatňování režimu přenesení daňové povinnosti (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Bockemühl, bod 50).
- 39 V tomto ohledu již bylo rozhodnuto, že zásada daňové neutrality vyžaduje, aby odpočet DPH na vstupu byl přiznán, jestliže jsou splněny hmotněprávní požadavky, i když osoby povinné k dani nevyhověly určitým formálním požadavkům (rozsudek ze dne 8. května 2008, Ecotrade, C-95/07 a C-96/07, Sb. rozh. s. I-3457, bod 63).

- 40 Jakmile má tedy správce daně k dispozici údaje potřebné k tomu, aby stanovil, že osoba povinná k dani je jakožto příjemce dotčených plnění povinna odvést DPH, brání články 167, 168 a 178 písm. f) směrnice 2006/112 právním předpisům ukládat, pokud jde o nárok uvedené osoby povinné k dani na odpočet této daně, další podmínky, které by mohly vést k tomu, že by tento nárok nebylo možné uplatnit (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky Bockemühl, bod 51, a Ecotrade, bod 64).
- 41 V rámci sporu v původním řízení nepřiznal správce daně žalobkyni v původním řízení nárok na odpočet DPH vztahující se na stavební práce provedené v průběhu roku 2007 jejími subdodavateli jednak z důvodu, že uvedená žalobkyně neměla pro uvedená plnění opravené faktury vyhovující ustanovením čl. 142 odst. 7 a 169 písm. k) nového zákona o DPH, která jsou použitelná se zpětným účinkem od 1. ledna 2008, a jednak z důvodu, že nezměnila své daňové přiznání za rok 2007 na základě takto opravených faktur.
- 42 Ze spisu zaprvé vyplývá, že hmotněprávní podmínky stanovené v čl. 168 písm. a) směrnice 2006/112 za účelem získání nároku na odpočet DPH jsou splněny, takže žalobkyně v původním řízení mohla uplatnit uvedený nárok, pokud jde o DPH vztahující se na stavební práce provedené jejími subdodavateli. Je třeba uvést, že tato posledně uvedená plnění byla skutečně použita pro účely zdanitelných plnění osoby povinné k dani v dotčeném členském státě. Dotčený daňový orgán byl mimoto na základě daňového přiznání za rok 2007 informován o splnění uvedených hmotněprávních podmínek.
- 43 Zadruhé není zpochybňováno, že v okamžiku, kdy daňový orgán nepřiznal žalobkyni v původním řízení nárok na odpočet DPH, měl tento orgán na základě daňového přiznání za rok 2007 a žádosti ze dne 14. února 2008 k dispozici veškeré informace

potřebné k tomu, aby stanovil, že žalobkyně v původním řízení je jakožto příjemce stavebních prací provedených jejími subdodavateli povinna odvést DPH.

- 44 Jak uvádí Evropská komise, uložení takových formalit, jaké jsou dotčené ve věci v původním řízení, by mohlo vést k tomu, že žalobkyně v původním řízení nebude moci uplatnit svůj nárok na odpočet daně.
- 45 Vzhledem k judikatuře uvedené v bodech 39 a 40 tohoto rozsudku je tedy nutno mít za to, že články 167, 168 a 178 směrnice 2006/112 brání požadavku takových formalit, jaké jsou dotčené ve věci v původním řízení.
- 46 Za těchto podmínek musí být články 167, 168 a 178 směrnice 2006/112 vykládány v tom smyslu, že brání použití vnitrostátních právních předpisů se zpětným účinkem, které v rámci režimu přenesení daňové povinnosti podmiňují odpočet DPH, která se váže ke stavebním pracím, opravením faktur za uvedená plnění a podáním dodatečného opravného daňového přiznání, ačkoli dotýčný daňový orgán má k dispozici veškeré údaje potřebné k tomu, aby mohl určit, že osoba povinná k dani je jakožto příjemce dotčených plnění povinna odvést DPH, a ověřit výši splatné daně.

Ke druhé otázce

- 47 S ohledem na odpověď na první otázku není třeba odpovídat na druhou otázku.

K nákladům řízení

- 48 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Články 167, 168 a 178 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že brání použití vnitrostátních právních předpisů se zpětným účinkem, které v rámci režimu přenesení daňové povinnosti podmiňují odpočet daně z přidané hodnoty, která se váže ke stavebním pracím, opravením faktur za uvedená plnění a podáním dodatečného opravného daňového přiznání, ačkoli dotyčný daňový orgán má k dispozici veškeré údaje potřebné k tomu, aby mohl určit, že osoba povinná k dani je jakožto příjemce dotčených plnění povinna odvést daň z přidané hodnoty, a ověřit výši splatné daně.

Podpisy.